

Bartosz Mucha

portfolio

Bartosz Mucha – Studiował na ASP w Krakowie (dyplom 2004) i w ESAG w Paryżu. Doktorat z wzornictwa na Wydziale Wzornictwa ASP w Warszawie (2010). Projektant i artysta konceptualny. W latach 2004-11 wokalista i autor tekstów zespołu math rockowego Maria Celeste. Poza tym jako artysta jest twórcą instalacji i krótkich form wideo. Od 2004 prowadzi projekt The POOR design, w ramach, którego powstało około 200 koncepcji przedmiotów codziennego użytku, pokazywanych na dziesiątkach wystaw w kraju i zagranicą. W celach produkcji i dystrybucji swoich projektów w 2012 roku przyjmuje nazwę Poorex. Studio funkcjonuje głównie w obiegu galeryjnym lub w innej formie, współpracując z instytucjami kultury. Działalność opiera się na trzech fundamentach: eksperymencie, obiekcie i paraarchitekturze, której celem jest eksplorowanie problemu domu, schronu i noclegu. Ważnym elementem finalizującym poszczególne serie obiektów są publikacje książkowe dostępne w oficjalnym obiegu wydawniczym. Doświadczenia związane z aktywnością artystyczną stanowią ważny element pracy dydaktycznej na kierunkach związanych z projektowaniem, gdzie studenci uczą się koncepcyjnego i eksperymentalnego myślenia o projektowaniu. Ostatnio realizuje projekt Poorex face zwracając się ku naturze i rzemiosłu. Obecnie zatrudniony na w School of Form Uniwersytetu SWPS w Warszawie. Mieszka w Niepołomicach pod Krakowem.

Przez kilkanaście lat eksperymentowałem z designem, który traktowałem jako środek wyrazu artystycznego, głównie służący do opowiadania o człowieku przez pryzmat relacji z przedmiotem. W tym celu stworzyłem figurę projektanta, w którego rolę wszedłem w sposób nader przekonujący dla odbiorców. Jednak ostatnie 2-3 lata to zwrócenie się ku rzemiosłu, pracy z drewnem, co z kolei doprowadziło mnie do rzeźby minimalistycznej. Wciąż jednak drzemie we mnie potrzeba działań z obiektami w przestrzeni publicznej, które na swoje potrzeby nazwałem “paraarchitekturą”.

Jednym z takich obiektów jest projekt “Kolumny użytkowej”, która niegdyś miała stanąć na jednym z placów we współpracy z Instytutem Adama Mickiewicza. Realizacja finalnie nie doszła do skutku, mam jednak wciąż skompletowane plany wykonawcze. Moja kolumna od początku była satyrą na podobne architektoniczne atrybuty władzy, uporczywe sięganie po te charakterystyczne elementy starożytnych świątyń, cytowane w architekturze renesansowej, klasycystycznej i w końcu zupełnie współcześnie - socrealistycznej. Ale i dzisiaj chętnie umieszcza się podobne zapożyczenia, choćby jako cokoły pod egzaltowane pomniki.

Wczytując się w oczekiwania Zamku Ujazdowskiego, odnośnie składanych do sfinansowania projektów, wróciłem do tej koncepcji, która idealnie wpisuje się w temat wspomnianej “polityki instytucjonalnej”. Oto zburzona kolumna, częsty symbol wyobraźniowej instytucji kultury. Jej bezładnie rozsypane moduły stają się po prostu siedziskami w parku. W ten sposób symbol zostaje ośmieszony, rozbrojony z pompatyczności i teraz dopiero faktycznie służy ludziom, jako zwykłe siedzisko.

kolumna funkcjonalna

POP-UP. DESIGN BETWEEN DIMENSIONS

2012

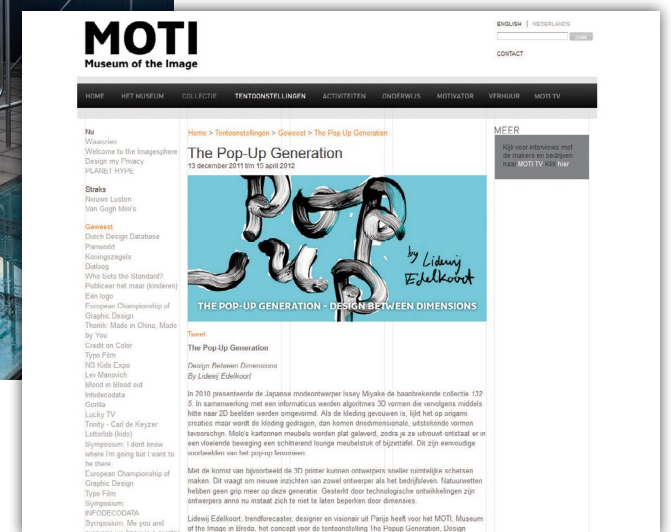
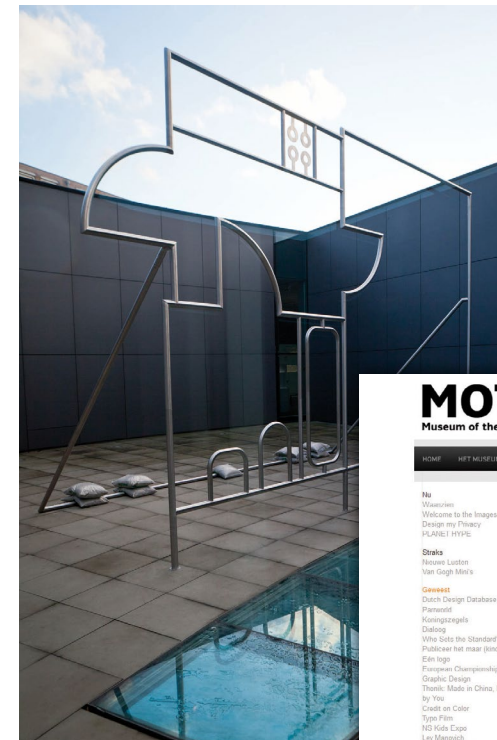
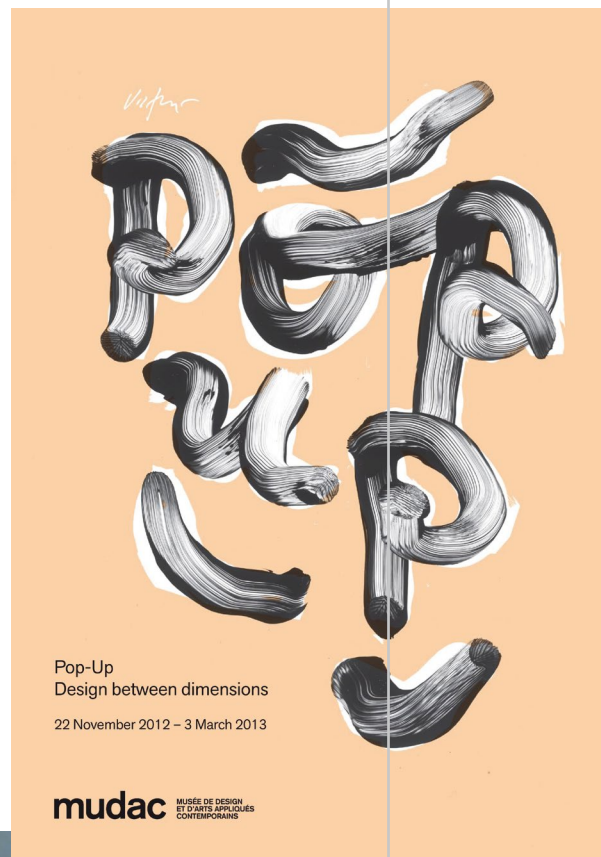
13.12.11-12.04.12 – MOTI, Breda, Holandia

22.11.12-03.03.13 – MUDAC, Lozanna, Szwajcaria

Udział w wystawie, na którą została specjalnie przygotowana duża instalacja Flat House, wykonana we współpracy z lokalną holenderską firmą zajmującą się gięciem rur. Projektowi towarzyszy film typu making of.

Stworzona przez Lidewij Edelkoort wystawa „Pop-Up. Design between dimensions”, która niedługo zagości w muzeum Mudac, odnosi się do zmian zachodzących w XXI wieku, dostrzegalnych w zjawisku powstawania praktyk tymczasowych, przenośnych i przetwarzalnych - zarówno w sztuce i designie, jak i w społeczeństwie. To tak zwane zjawisko „pop-up” wyróżniają w szczególności płynne, a nawet rozmyte przejścia od 2D do 3D. Przykładem może być odzież przypominająca origami, składająca się na kolekcję 132 5 autorstwa Issey Miyake, czy dziwaczne meble Molo, które można rozwinąć jednym płynnym gestem, tworząc piękne obiekty meblarskie. Ten dwustronny przepływ odbywa się również między sferą cyfrową a analogową w świetle rozwoju powszechnych i intuicyjnie obsługiwanych technologii. Tendencja pop-up ma swoje korzenie w szczególnym kontekście XXI wieku, naznaczonym wstrząsami powstałymi wskutek mieszania się kultur, napiętych do granic możliwości gospodarek, niesamowicie pomysłowych mediów i najnowocześniejszych technologii. Zanik znanych struktur spowodował nowe pragnienie synergii - pragnienie, które karmi się praktykami o elastycznej, natychmiastowej i tymczasowej naturze, jak najlepiej wykorzystującymi wszystko to, co nieoczekiwane i przywłaszczane w domenę publicznej.

Kurator: Lidewij Edelkoort
stedelijkmuseumbreda.nl

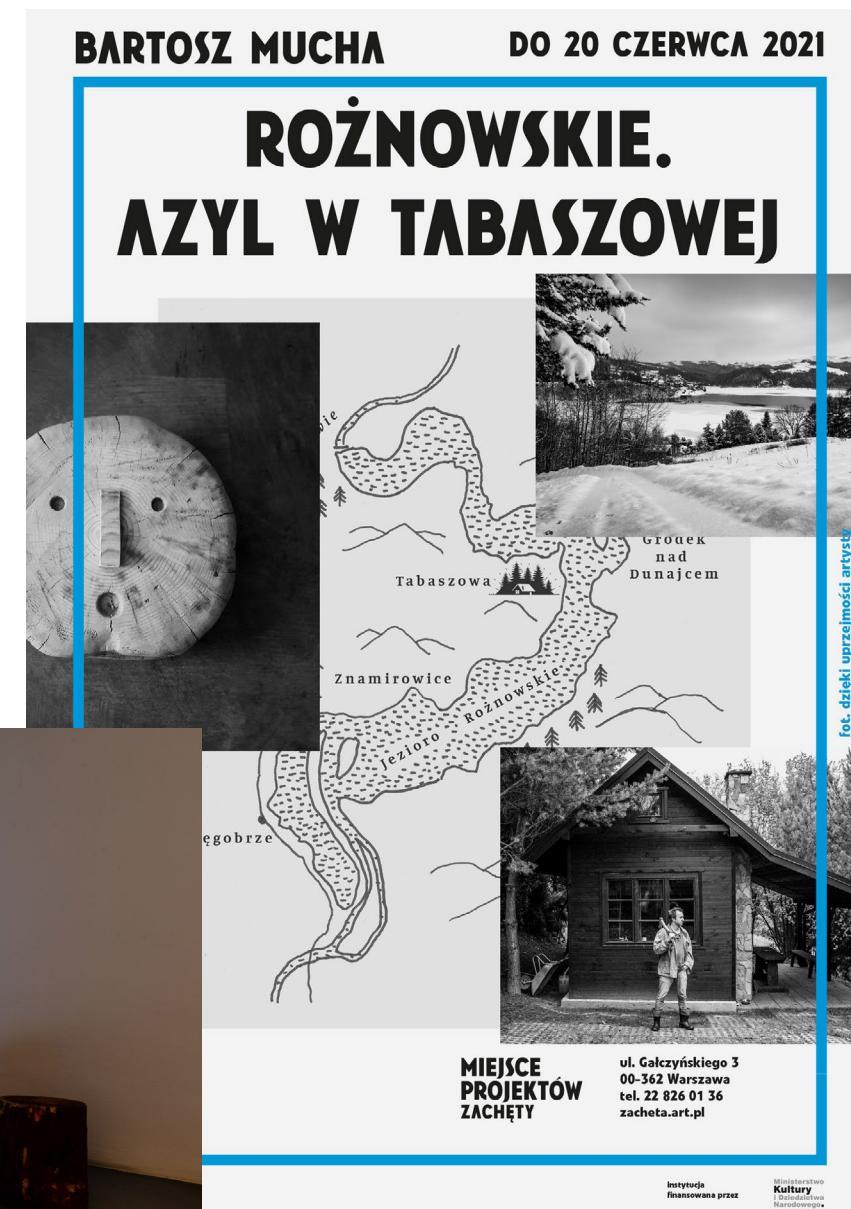
Wystawa indywidualna prezentująca pandemiczny projekt pt. *Azyl w Tabaszowej* w Miejscu Projektów Zachęty w Warszawie.

Bartosz Mucha w tytule wystawy w Miejscu Projektów Zachęty świadomie nawiązuje do Thoreau, jego eksperymentu i książki. *Dom Muchy* na łonie natury ma za materiał także miejscowe drewno, a jego początek stanowiły fragmenty altany pozostałej po poprzednich właścicielach. (Architektoniczny model domu stanowi centralny element ekspozycji.) Ekologiczne podejście widać w całym projekcie: artysta wykorzystał używane okna, zrecyklingował również drewniane odpady pozostałe po budowie. Użył ich do stworzenia rzeźb o surowym charakterze, przypominających rytualne maski, totemy czy uproszczone przedstawienia głów. Ustawił je w przestrzeni galerii na klasycznych muzealnych postumentach lub zawiesił na ścianach. Elementy, z których zostały wycięte lub sklejone, barwione są na odcienie brązu, sadzy czy szarości lub zachowują odcień naturalnego drewna.

(...)

Przy tworzeniu projektów Bartoszowi Musze towarzyszy chęć poprawy jakości życia człowieka, jego motywacją jest często poszukiwanie miejsc bezpiecznych, tworzenie azylów. W wypadku najnowszych prac autor zdaje się mówić, że azylem może być nie tylko realna architektura – dom – ale i natura, w której ukojenie i ucieczkę (także od pandemicznych lęków) znajdzie skołatana dusza współczesnego człowieka.

Magda Kardasz

12-29-05.22 – Hotel Puro, LDF, Łódź

Indywidualna wystawa rzeźb pt. *Durnostojki* w hotelu Puro, w ramach Łódź Design Festival.

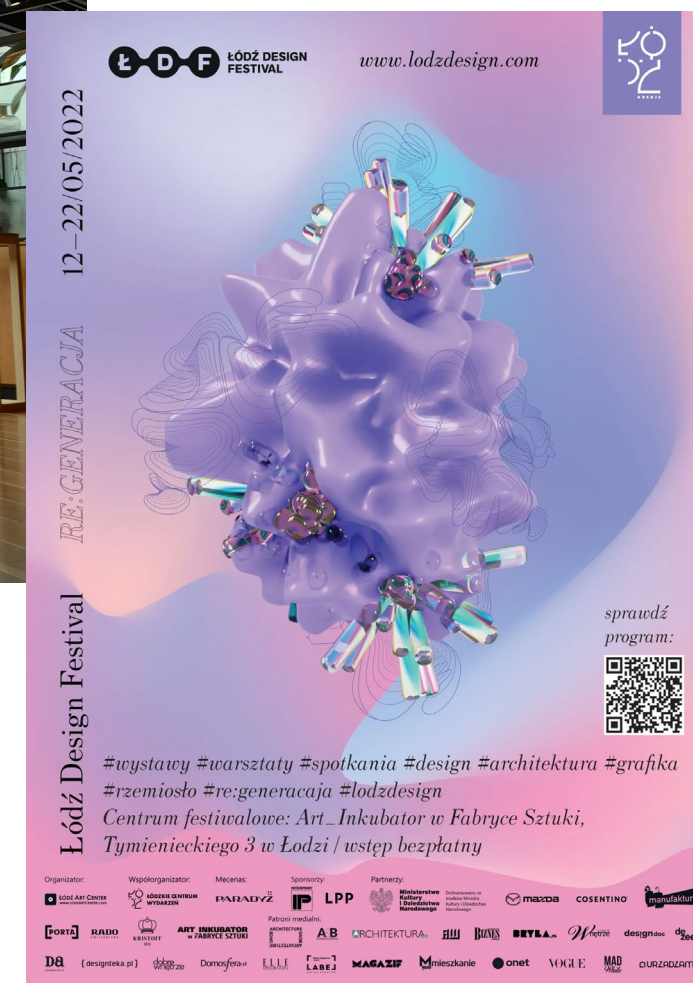
Słynący z awangardowego podejścia do projektowania Bartosz Mucha ze studia Poorex zaprezentował swój najnowszy projekt – serię masek Durnostojki.

Czym właściwie jest durnostojka? Jak wskazuje słownik, to niewielki przedmiot, bez praktycznego zastosowania – najczęściej stanowiący ozdobę. W wykonaniu projektanta durnostojka nabiera jednak zupełnie nowego znaczenia.

Maski Bartosza Muchy to spotkanie inspiracji afrykańskimi maskami ze współczesną kulturą piktogramu i emotikonu, znanych z interfejsów urządzeń elektronicznych i portali społecznościowych. W zestawie dziesięciu obiektów znajdziemy rattanowe maski, twarzopodobne obiekty kinetyczne z obracanymi elementami mimiki oraz współczesne totemy.

Wszystkie obiekty to niezwykle solidna stolarska robota zrealizowana w drewnie czereśniowym i bukowym. Funkcją powstałych rzeźb jest intrygujące uzupełnienie wnętr apartamentów i przestrzeni publicznych. W tej roli miały już zresztą okazję się wykazać – podczas tegorocznej edycji Łódź Design Festival zostały premierowo zaprezentowane we wnętrzach łódzkiego hotelu Puro.

Dorota Łaski
designalive.pl

HOMO FURNITURE

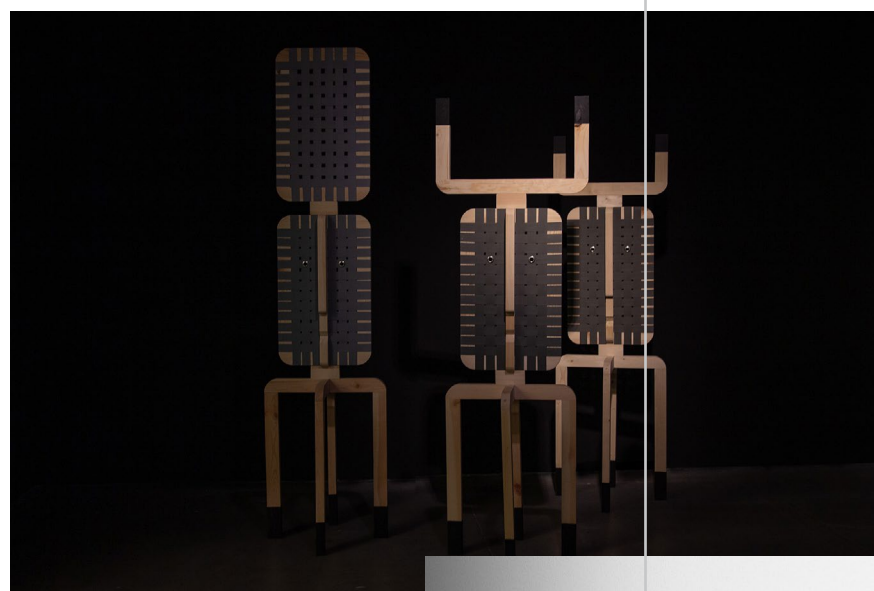
05.04-20.05.24 – Cricoteka, Kraków

Wystawa Indywidualna w Cricotece w 109 rocznicę Tadeusza Kantora. Oraz interwencja artystyczna w mieszkaniu Artysty na ul. Siennej.

Wystawa jest opowieścią o skomplikowanej relacji użytkownika ze sprzętami domowymi, głównie z meblami, ale też z drobiazgami, które zazwyczaj są anonimowe i zdegradowane w hierarchii przedmiotów codziennego użytku. W niepokojącej rzeczywistości wystawy domowe otoczenie wreszcie emancypuje się i zaczyna dominować nad człowiekiem, przekształcając się w rzeźby – hybrydy, surrealistyczne figury z innego, równoległego świata. Prezentacja jest także oczywistym dialogiem 20-letniej działalności artystycznej Muchy ze spuścizną Tadeusza Kantora, głównie poprzez apoteozę zdegradowanych codziennych przedmiotów, jak i hybrydyzowanie postaci ludzkiej z obiektami, sprzętami; wspólnym rysem obu artystów jest także zainteresowanie meblarstwem, wymykającym się utartym definicjom, gdzie projektowane lub wybierane meble stają się częścią alternatywnej przestrzeni znaczeniowej.

Wystawie będzie towarzyszyła „Interwencja Bartosza Muchy w Pokoju Tadeusza Kantora” przy ul. Siennej 7/5. Jest to działanie artystyczne w przestrzeni wypełnionej meblami używanymi na co dzień przez twórcę Teatru Cricot 2. Nowe przedmioty oscylujące wokół kategorii mebli-dzieł sztuki zainterweniują w zaaranżowaną przez Kantora przestrzeń mieszkalno-twórczą po cichu, z poszanowaniem dla miejsca: ostatniego mieszkania twórcy. Ulubione thonetowskie krzesła Kantora nawiążą dyskretny dialog z ich antropomorficzną wersją Muchy.

cricoteka.pl

cricoteka

05.04.2024

Wystawa „Homo furniture. Człowiek połknięty przez tapczan”, Cricoteka, ul. Nadwiślańska 2-4, Galeria Szatnia

oraz

„Interwencja Bartosza Muchy w Pokoju Tadeusza Kantora” w Galerii-Pracowni Tadeusza Kantora ul. Sienna 7/5

Homo Furniture

CZŁOWIEK POŁKNIĘTY PRZEZ TAPCZAN

